

'De energie van netwerken'

27 juni 14.00 – 17.00/18.00 uur

Ronde 1. – 15.25 – 16.10 uur

Naam casus: Een gezonde leefstijl voor iedereen!
Ruimte: Theaterzaal
Naam + organisatie inbrenger: Pien Braakhuis – Diëtist op IJburg
<p>Context rond de casus (max. 60 woorden): Als diëtiste kom ik ook bij mensen thuis. Alleenstaande man van 53 jaar die in 1 maand 4 kg is afgevallen. Meneer heeft weinig eetlust en als ik bij hem langskom merk ik op dat de koelkast leeg is en er vaak blikjes bier en chocoladekoeken op tafel staan. Meneer voelt zich futloos, heeft het vaak koud en heeft een dunne en droge huid. Meneer beweegt nauwelijks. Meneer is laatst gevallen en eet daardoor nu nog minder. Door zijn verlaagde immuunsysteem genezen zijn wonden nu ook minder snel. Meneer ervaart veel stress en heeft weinig te besteden.</p>
<p>Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep)</p> <p>Meneer wil graag zijn eetlust terug en naar een gezonde leefstijl. (o.a. lekker in zijn vel, beweging, voeding, ontspanning, slapen) begeleid worden.</p>
<p>Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden)</p> <p>We hebben samen gekeken welke factoren (financiën, kennis, welbevinden, slaap, beweging, stress/ontspanning, roken/alcohol, voeding en eetgedachtes) ervoor zorgen dat meneer zijn huidige leefpatroon behoudt. Daarna heb we samen besproken wat hij ervoor nodig heeft om langzaam zijn leefstijl te verbeteren. Met meneer is afgesproken om drie keer per week boodschappen te gaan doen. Daarnaast heb ik ook gevraagd waar meneer zin in heeft om te eten en heeft hij praktisch voedingsadvies meegekregen. Zo verkruimelt meneer nu bijvoorbeeld zijn koekjes door de volle kwark. Ook heb ik drinkvoeding voor meneer aangevraagd. Meneer is zich snel beter gaan voelen en daardoor komt hij nu ook weer buiten en kan hij ook weer een goede vriend opzoeken. Zijn eetlust is verhoogd, doordat hij meer beweegt en doordat hij nu ook minder bier is gaan drinken. Meneer slaapt nu ook beter en heeft ook geleerd om regelmatig rustmomenten in te plannen. Daarnaast wordt meneer nu ook door de fysiotherapeut begeleid.</p> <p>Wat werkt wel? Samen met de cliënt/patiënt kijken wat hij nodig heeft om stap-voor-stap zijn leefstijl te veranderen. Een preventieplan opstellen, waarin inzichtelijk gemaakt wordt wat meneer nodig heeft om zijn leefstijl positief voort te zetten. Streven naar kleine doelen die door de cliënt/patiënt geformuleerd worden en praktisch uitvoerbaar zijn. Samen met de cliënt/patiënt bedenken wat een gezonde leefstijl voor hem gaat opleveren. Ik vind het daarnaast ook belangrijk om door te verwijzen naar andere professionals en met hen samen te werken.</p> <p>En wat werkt niet? Alleen een eetschema opstellen of alleen drinkvoeding bestellen. Alleen kijken naar de voeding en geen aandacht besteden aan andere leefstijlfactoren. Te veel in een keer willen veranderen. Geen rekening houden met de behoefte van de cliënt/patiënt en zijn hulpvraag niet goed uitvragen. De cliënt/patiënt niet zelfredzaam maken.</p>
<p>Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Herkennen jullie deze doelgroep in de praktijk? • Let je op de signalen bij deze doelgroep? • Zien jullie ook cliënten/patiënten met de volgende diagnoses en wat doen jullie daar dan mee?: <ul style="list-style-type: none"> ○ Cliënt/patiënt met overgewicht die door een verminderde eetlust (ongewenst) veel afvalt; ○ Cliënt/patiënt met dementie die vergeet te eten;

'De energie van netwerken'

27 juni 14.00 – 17.00/18.00 uur

- Cliënt/patiënt waarvan de partner wegvalt, waardoor hij minder goed voor zichzelf zorgt en het eten hem niet meer smaakt;
- Cliënt/patiënt met kauw- en slikproblemen;
- Cliënt/patiënt met veel medicatie (en een te hoge bloedsuiker en/of hoge bloeddruk, hartfalen, verhoogd cholesterol);
- Cliënt/patiënt met darmklachten en/of met diarree of obstipatie;
- Cliënt/patiënt met COPD

Naam casus: Arbeidsmarktproblematiek - Hulp bij het huishouden

Ruimte: Zaal West

Naam + organisatie inbrenger: Sjors Klijsen - Gemeente Amsterdam - Onderwijs, Jeugd, Zorg en Diversiteit

Context rond de casus (max. 60 woorden):

Hoewel landelijke cijfers aangeven dat de tekorten in de zorg teruglopen is het beeld voor Amsterdam anders. Uit analyse b lijkt dat (potentiele) werknemers Amsterdam een interessante werkstad vinden in verband met een specifieke doelgroep of problematiek, maar dat de bereikbaarheid van de stad, afstanden en daarmee reistijden tussen de stadsdelen de parkeertarieven en minder beschikbare woningen maken dat werknemers toch vaak elders in het land solliciteren omdat daar ook genoeg banen te vind en zijn. Specifiek voor de Hulp bij het huishouden betekent dit dat in sommige gebieden een tekort aan huishoudelijke hulpen ontstaat.

Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep)

Het uitgangspunt van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015 is het mogelijk maken dat mensen langer thuis kunnen blijven wonen, met behulp van het eigen netwerk en eventueel met ondersteuning van de gemeente. De Hulp bij het huishouden (Hbh) is voor zo'n 16.000 Amsterdammers een aanbod dat bijdraagt aan dit uitgangspunt. Het resultaat wat daarbij hoort is een schoon en leefbaar huis. Amsterdam heeft circ a 18 aanbieders Hbh gecontracteerd om hier zorg voor te dragen. In enkele gebieden in de stad wordt het echter steeds lastiger voor aanbieders om voldoende aanbod, ofwel personeel, te koppelen aan de vraag; Amsterdammers die Hbh nodig hebben. Momenteel speelt de gemeente een faciliterende rol bij de problemen die ontstaan rondom de arbeidsmarktproblematiek. In samenwerking met de Hbh aanbieders wordt er in verschillende projectgroepen op thema ge keken naar oplossingen. Deze zijn met name gericht op het bevorderen van de instroom van potentiële medewerkers en het verkleinen van de uitstroom van huidige medewerkers.

Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden)

De personeelstekorten in de zorg spelen landelijk en we herkennen deze trend ook bij andere sectoren in de maatschappelijk e sector, zoals de kinderopvang, het onderwijs en de jeugdzorg. We leren da t we door samenwerking op dit punt meer bereiken. De arbeidsmarktproblematiek wordt niet opgelost, er worden echter wel concrete plannen gemaakt waaraan acties gekoppeld zijn. Door met elkaar in gesprek te gaan, het probleem overzichtelijk te maken en verschillende oplossingsrichtingen uit te werken worden er stappen gemaakt. Daarnaast voeren organisaties ook nog hun eigen personeelsbeleid, dit kan parallel lopen aan de gezamenlijke acties.

'De energie van netwerken'

27 juni 14.00 – 17.00/18.00 uur

Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen?

- Herkent u de problematiek en zo ja, wat zijn op dit moment oplossingsrichtingen die worden toegepast?
- Wat vindt u van de huidige oplossingen/ projecten, waar ziet u de meeste kansen?
- Aan welke mogelijkheden hebben wij nog niet gedacht?

Naam casus: Hoe belangrijk is netwerken met de komst van sociale wijkteams?**Ruimte:** James Zaal (grote zaal)**Naam + organisatie inbrenger:** Charissa Maduro – Wijkzorg Oost**Context rond de casus (max. 60 woorden):**

Begin dit jaar kwam het bericht dat het huidige Wijkzorg Amsterdam als netwerkconstructie geen doorgang krijgt in 2021 met de komst van sociale wijkteams. De ontwikkelingen zijn rap gegaan en nog gaande. Doordat het veld massaal een tegengeluid gaf, is inmiddels het besef dat een netwerksamenwerking ook met de komst van de teams een voorwaarde is als ook aansluiting met de sociale basis. Er zijn nog veel vragen over het hoe en de concrete invulling. Het is nu de tijd om met elkaar de contouren voor Oost te schetsen en voor te leggen.

Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep)

Met het Verbondsteam in Oost die recent van start is gegaan in de Dapperbuurt wordt er geoefend hoe de nieuwe teams in 2021 een plek kunnen krijgen binnen de bestaande netwerkstructuren. Onder meer hoe de teams aansluiten met de sociale basis waaronder ook informele partijen. Behalve wijkteams wordt er gesproken over aanvullende teams die op stadsdeelniveau en/of stedelijk gaan opereren. Hoeveel teams we ook verwelkomen; alle wijknetwerken die er zijn en steeds opnieuw gevormd worden, passen als geheel in geen enkel team. Wijkteams brengen voordelen mee zoals meer eenduidigheid en herkenbaarheid en een betere integrale aanpak van individuele casussen. Het netwerk van een bewoner zelf en daarbij de netwerken in de wijk spelen daarbij van belang in de preventie en ondersteuning. De opdracht voor de komende 1,5 jaar blijft dan ook ongewijzigd: de wijkzorgnetwerken te verduurzamen en zichtbaar te maken wat het belang is. En we onderzoeken hoe er dwarsverbanden en stevige verbindingen kunnen ontstaan tussen netwerksamenwerkingen en de wijkteams.

Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden)

Wat ik wil delen is wat ik heb geleerd van netwerken en het belang daarvan - voor een ieder. Dat netwerken onderdeel zijn van een manier van zorgen voor elkaar en het een opvangnet is voor jezelf, waar je steun kunt krijgen, meer inzichten en expertise krijgen, hoe je je vrij kunt bewegen van het ene naar het andere netwerk en daarin een schakel kunt zijn. Wat het oplevert, groei en ontwikkeling voortbrengt als je maar wel in beweging blijft. Dat je samen meer kunt dan alleen en gezamenlijk tot betere en duurzame (creatieve!) oplossingen komt. Dat je daarvoor niet een zelfde groepje moet blijven met alleen gelijkgestemden maar juist ook aansluit bij netwerken met een brede en grote diversiteit. Hoe energie stroomt tijdens onrust en hoe je zelf verschil kan maken.

Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen?

Wat is voor jou de zin of onzin van netwerken? Heb je creatieve ideeën, adviezen of vragen rondom de huidige ontwikkelingen?

Wat denk jij dat je kunt bijdragen in het proces naar de veranderingen in 2021?

'De energie van netwerken'

27 juni 14.00 – 17.00/18.00 uur

Naam casus: Onzichtbare eenzaamheid aanpakken: doen of laten?
Ruimte: Eetkeuken
Naam + organisatie inbrenger: Tis Vanzelfsprekend – Camille van Neer
Context rond de casus (max. 60 woorden): Eenzaamheid of contactarmoede is van alle tijden, maar de laatste decennia en in het bijzonder in Westerse samenlevingen als de onze, is het een groeiend en vooral hardnekkig probleem geworden. (Te)veel mensen zijn verstoken van zinvol(doende) contact: het sociale netwerk is of te klein of te onbevredigend. In Amsterdam (en elders) is contact maken niet vanzelfsprekend. Daar willen wij iets aan doen.
Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep) Vanzelfsprekend richt zich op het vergroten van contactmogelijkheden tussen mensen met behulp van een aantal instrumenten en een bewustmakingscampagne rondom 'contactarmoede'. Een van die instrumenten is een 'speld' waarmee de drager zegt: 'Ik sta open voor contact'. Contactarmoede (of eenzaamheid) is echter niet altijd 'op straat' te vinden. Net als bij 'zorgmijders' - is er een groep mensen die al zolang en zo intens eenzaam zijn dat zij (bijna) nooit buiten, in de publieke ruimte, aan te spreken zijn. Vanzelfsprekend wil deze groep 'onbereikbaren' graag (ook) bereiken, maar kan dat wel? Of moet zij dat wel willen?
Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden) We zijn nog niet zo lang bezig 'op straat', het project is nog in de beginfase. Maar wat al wel uit gesprekken onderling en met anderen duidelijk is geworden is dat we waarschijnlijk nooit iedereen en nooit alle mensen die met onze speld (en andere zaken) geholpen zouden kunnen worden, kunnen bedienen. Waar het mij, als bedenker van het project, om gaat is dat ik (ook) vind dat we moeten focussen op 'het positieve' (dus zeggen: 'we zijn voor meer en beter contact'), maar dat we de doelgroep 'ernstig eenzamen' (een heel diverse groep) niet moeten vergeten.
Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen? 1. Is het verstandig om onze doelgroep te beperken door op voorhand bepaalde 'onbereikbaren' uit te sluiten? 2. Of is het juist goed om die 'onbereikbare' groep aan nader onderzoek te onderwerpen om te kijken of we niet toch een weg kunnen vinden? 3. Als het antwoord op 2 'ja' is: hoe kunnen we erachter komen wie er precies in deze categorie vallen en vooral: waar ze zich bevinden? 4. Zijn er andere disciplines die ons met vraag 3. kunnen helpen? 5. Zijn er andere disciplines die ons kunnen of zouden moeten helpen met het contact (maken) met de 'onbereikbaren'?

'De energie van netwerken'

27 juni 14.00 – 17.00/18.00 uur

Ronde 2 – 16.15 – 17.00 uur

Naam casus: Speeddate evenement voor LVB
Ruimte: Eetkeuken
Naam + organisatie inbrenger: Toetie Kisman - Philadelphia
Context rond de casus (max. 60 woorden): Vanuit verschillende hoeken is de wens voor een speeddate evenement op ons pad gekomen. Hiervoor willen we graag samenwerking met andere organisaties, om het voor de cliënten tot een succes te kunnen brengen.
Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep) Het vinden van een relatie is vaak een hulpvraag die wij krijgen vanuit cliënten. De middelen die momenteel zijn (ABC-date) zijn niet altijd toereikend. Zeker bij ambulante cliënten. De stap nemen om zelfstandig iets op dit gebied te ondernemen is te groot.
Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden) Philadelphia heeft enkele jaren geleden in samenwerking met ABC-date een evenement gehad. Echter bleek al snel dat de cliënten binnen Philadelphia elkaar eigenlijk allen al wel kennen. Hierdoor is het essentieel voor het slagen om samenwerking met andere organisaties te hebben.
Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen? Zijn er mensen die het leuk vinden om met ons hierin te gaan samenwerken? Wat zijn jullie ervaringen op dit gebied? Tip?

Naam casus: C.
Ruimte: Theaterzaal
Naam + organisatie inbrenger: Azzedine El Haddar - Dynamoschuldhulp
Context rond de casus (max. 60 woorden): C. is een 27 jarige alleenstaande moeder met een zoontje van 3 jaar. Zij is eerder uitgevallen bij een collega. Zij is opnieuw bij ons aangemeld door WPI. Op dit moment is er geen inkomen. Zij ontvangt een klein bedrag een ZT en KGB. Zij woont sinds kort in op een kamer in een woning van haar oom, samen met zoon. Door de BD worden zij gezien als toeslagpartner, waardoor zij wordt gekort op de toeslagen. Aanvraag bijstand is afgewezen. Zij loopt bij Samendoen.
Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep) Client is bij ons aangemeld vanwege de schulden. In eerste instantie leek er weinig aan de hand. Was de kans op het oplossen van de schuldensituatie rooskleurig. Gedurende het traject waren er een aantal ontwikkelingen, waardoor het er nu niet goed uitziet. Bijstandsuitkering is gestopt en teruggevorderd, omdat zij haar hoofdverblijf in Almere had. Inmiddels zit zij in A'dam, maar is de uitkering niet toegekend. Geen inkomen, woonsituatie is niet ideaal. Zonder inkomen kunnen wij haar moeilijk ondersteunen met de schulden. Daarnaast is de vordering van de gemeente A'dam niet te goeder trouw. Ik heb recent vernomen dat client in het verleden als LVB'er is gediagnosticeerd.

'De energie van netwerken'

27 juni 14.00 – 17.00/18.00 uur

Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden)

Niets is wat het lijkt.

Client komt heel lief en aardig over. Als zij zaken niet begrijpt, dan geeft zij aan dat het ligt aan de taalbarrière. Nu ik erachter ben gekomen dat er sprake kan zijn van LVB, vallen er meer puzzelstukjes op zijn plaats. Werk houdt zij niet lang vast en de oorzaak van de schulden wordt zo ook duidelijker.

Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen?

Hoe voorkom je dat zo'n LVB diagnose met de tijd ondersneeuwt. Hierdoor heeft zij wellicht veel hulpverlening misgelopen?

Is Wajong een optie?

Kan zij aangemeld worden voor een begeleid wonen traject?

Naam casus: Hoe kun je energie in de wijktafel krijgen?

Ruimte: Zaal West

Naam + organisatie inbrenger: Margrietha Reinders & Charissa Maduro - Wijkzorg Oost / wijktafel Betondorp

Context rond de casus (max. 60 woorden):

In Oost zijn er 9 wijktafels die gefaciliteerd worden door Wijkzorg Oost. Iedere wijktafel heeft een eigen kernteam die de tafels laten draaien. De wijktafel is om te netwerken, kennis te delen en is bedoeld als opstap om samen te werken. De wijktafels vertonen onderlinge verschillen qua aanpak, samenstelling en energie. In de introductie door Charissa Maduro worden een aantal wijktafels die succesvol zijn uitgelicht als ook de uitdaging waar alle kernteams mee te maken hebben: hoe hou je de energie erin?

Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep)

De wijktafel Betondorp kent een kleine groep vaste deelnemers die trouw komen en meedoen. Daarnaast is er een grotere groep mensen die eenmalig of sporadisch langskomt; dikwijls om hun eigen aanbod te presenteren. Het is te vrijblijvend en niet effectief op deze manier. Er is geen synergie en ook geen energie. Het kernteam moet trekken en steeds wat verzinnen terwijl het succes van een wijktafel een proactieve houding van iedereen vraagt. Hoe krijg je mensen in beweging, hoe krijg je committent?

Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden)

Wanneer je elkaar echt leert kennen, krijg je een band met elkaar. Daar is commitment voor nodig, mensen die willen bijdragen aan de wijk. Betondorp heeft een eigen problematiek; Margrietha Reinders zal de problemen toelichten waaraan zij werkt om samen met anderen aan te pakken.

Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen?

Waar zou een wijktafel volgens jou om moeten draaien om er energie van te krijgen?

Heb je tips om de energie tijdens een wijktafel positief te beïnvloeden?

Hoe kun je zorgen voor een goede balans tussen halen/brengen?

Hoe maak je deelnemers mede eigenaar en verantwoordelijk voor de inhoud en vorm van de wijktafel?

Kun/zou je willen samenwerken rondom een vraagstuk in Betondorp?

'De energie van netwerken'

27 juni 14.00 – 17.00/18.00 uur

Naam casus: Wijkkunde
Ruimte: James Zaal (grote zaal)
Naam + organisatie inbrenger: Jasmijn van Katwijk en Sacha Schoonhoven - Wijkkunde
Context rond de casus (max. 60 woorden): Wijkkunde is gestart als samenwerkingsverband van mensen/organisaties in de Indische Buurt die bewonersinitiatieven ondersteunen, bestaande uit Starters4Communities, Civic, BOOT, Profileerbureau, Indische Buurtbalie en stadsdeel Oost. We hebben allemaal onze eigen expertise, en het aanvankelijke idee was om die expertise nog beter in te zetten tbv de bewonersinitiatieven in de buurt.
Concrete omschrijving van de casus (max. 100 woorden): (welke informatie is relevant voor de casus en dat wat je wilt delen met/vragen aan de groep) Direct al ontstond het idee dat er veel meer mensen in de buurt zijn die kennis, kunde of ervaring hebben om anderen verder te helpen met hun initiatief. Als we die bij elkaar kunnen brengen in een platform waaruit we naar gelang het idee of initiatief de juiste input kunnen verzamelen, dan is iedereen Wijkkunde en komen we als buurt een stuk verder! Wijkkunde verzamelt dus 'sociaal kapitaal' uit de buurt: we vragen tijdens allerlei gelegenheden bewoners wat ze goed kunnen of waar ze ervaring mee hebben en registreren dit. Vervolgens helpen we initiatiefnemers in een Wijkkunde-gesprek direct een stap verder, door de juiste mensen aan tafel te zetten. Het Wijkkunde-gesprek heeft een eigen methode, die goed werkt, en die iedereen kan gebruiken.
Wat heb jij al geleerd van jouw casus en zou je willen delen? (max. 100 woorden) We willen tijdens deze bijeenkomst de methode van Wijkkunde delen met de aanwezigen en laten zien hoe je de methode in je eigen organisatie of omgeving kunt gebruiken. Doordat de methode gebruikt maakt van het aan tafel zetten van de juiste expertise, kan iedereen ongeacht functie of positie meedoen en ontstaat er gelijkwaardigheid en een gezamenlijke drive om het idee of initiatief verder te brengen. Elke initiatiefnemer voor wie een Wijkkunde-gesprek georganiseerd is, wordt onderdeel van het netwerk en kan de volgende keer iemand anders verder helpen. Zo bouw je aan een actieve community, waar iedereen zich kan inzetten naar vermogen en talenten.
Welke vragen heb je aan de deelnemers die aan jouw tafel meedoen? Tijdens de bijeenkomst vertellen we meer over Wijkkunde aan de hand van o.a. een filmpje en uitleg van de methode. Van de deelnemers vragen we om feedback hierop: wat zou Wijkkunde nog beter of anders kunnen doen om initiatiefnemers uit de buurt te ondersteunen? Willen de aanwezigen zelf de methode gaan toepassen in hun dagelijkse praktijk, en wat hebben ze daarvoor nodig? En willen ze zelf een keer expertise inbrengen, of juist een vraag stellen aan de buurt? Behalve initiatieven en ideeën is een Wijkkunde-gesprek ook geschikt om een thema of casus te bespreken waar veel verschillende kanten aan zitten of meerdere partijen bij betrokken zijn.